

GRIŪVANTIS ŠVIETIMAS

Greitai sukasi laiko ratas. Neseniai užbaigėme mokslo metus, štai atrieda ir naujieji, atsinešdami tą pačią problemą, būtent, didėjantį mūsų mokyklų griuvimą nuo pat viršaus iki apačios, nuo Pasaulio Lietuvių Bendruomenės švietimo centro iki mokyklų ir mokyklėlių miestuose bei miesteliuose.

Lietuviškoji mokykla savo laiku buvo viso mūsų gyvenimo centras ir širdis. Nebuvo tada nė kalbos, kad vaikas neitų į lietuvišką mokyklą. Jei arti mokyklos nebuvo, tėvai šeštadieniais veždavo vaikus po 30 ar daugiau mylių. Netrūko nei mokytojų, nei mokyklų vedėjų. Jie ne tik dirbo be jokio atlyginimo, bet ir fiziškai tvarkė mokyklų klases. Žinau mokyklos vedėją Kanadoje, kuris naktinėje įmonės pamainoje išdirbęs iki šeštadienio 8 v. ryto, važiuodavo tiesiai į mokyklą. Po pamokų dar reikėjo užgaišti su mokinių visuomeniniais ar meniniais vienetais. Namų grįždavo gerokai po vidurdienio labai išvargęs. Keletą kartų lipdamas iš automobilio griuvo ant šaligatvio.

Visuomenė ir jos vadovai, fondų mecenatai, svarstydami lietuviškus projektus, mokyklos reikalus statydavo pirmoje vietoje. Dažnu atveju kiti projektai gaudavo tik tai, kas nuo mokyklos likdavo. Visi suprato, kad mokykla yra lietuviybės išlaikymo šaknis. Nustosime lietuviškųjų mokyklų, neberekės nieko – nei lietuviškų parapijų, nei laikraščių, nei knygų.

Tai buvo prieš 20–25 metus. Dabartiniai tėvai yra neseniai buvęs jaunimas – vidurinioji mūsų karta. Gimę jau už Lietuvos ribų (arba maži išvežti), jie išaugo tarp dviejų kultūrų, tarp dviejų tautų. Jų tautinio supratimo skalė yra labai įvairi. Vieni dar vis tvirtai laikosi savo tėvų ir senelių kelio, kitiems lietuviškasis ir angliškas tautiškumas yra 50–50, o tretieji, sukūrę mišrias šeimas, lietuviybės visai atsisakė. Be to, vidurinėsios kartos tėvų vertybių eilė dažnu atveju yra kitokia, pirmon eilėn statanti ne lietuviybę, bet asmeninį įsitvirtinimą profesijoje, amate ar versle.

Idealistų mokytojų karta jau visai baigiasi. Iš vidurinėsios kartos gal išaugo tik vienas kitas, kuriam lietuviybė tikrai rūpi. Pagrindinį mokytojų personalą dabartinėse mūsų mokyklose sudaro arba motinos, kurios, atvežusios vaiką į mokyklą, tą porą valandų sutinka kaip dėstyti, arba žalias jaunimas, ką tik išėjęs iš liuanistinių mokyklų. Jį iš dalies traukia tie keli doleriai, galimi uždirbti mokykloje. Jie visi neturi nė mažiausio pedagoginio pasiruošimo, ypač turint galvoje labai painias mūsų mokyklinio darbo sąlygas. Tiesa, turime nemažai jau ir lietuvių mokytojų profesionalų, dirbančių anglų mokyklose, bet jie visi, deja, "neturi laiko" lietuviškam švietimui.

Visuomenės vadovai ir mecenatai pasimetė lietuviškųjų darbų vertinime. Lietuvos laisvinimo darbas (per VLIKą, ALŲ, Bendruomenę, samdytą Kalifornijos anglų bendrovę), pasauliniai lietuvių seimai, dainų šventės, sportininkų suvažiavimai, jaunimo kongresai, lietuviškoji opera, autorių premijavimas bei knygų leidimas, universitetinė katedra, enciklopedija ir daugelis kitų gražių tikslų daugiau patraukia vadų ir mecenatų dėmesį, negu tyliai dirbantis mokytojas. Laikai, kada mokykla buvo viso ko centras ir širdis, jau praėjo.

Tad ką daryti? Pirmiausia reiktų pradėti nuo viršūnių. Kartą mūsų vadai turėtų atsipeikėti nuo juos apėmusio tvaičio besiginčijant apie tai, kuris yra pirmas Lietuvos laisvinimo veikloje ir pamatyti, kad tikrosios Lietuvos dalis žūva čia pat mūsų akivaizdoje. Toliau reiktų betkokia kaina sustiprinti mūsų mokytojų kadrą. Jei negalima kitaip, skirti mokyto-

Illinois universitete kalbasi studentė Audra Kubiliūtė su prof. Marija Stankus-Saulaite. Rudenį vėl bus dėstomi įvairūs ir įdomūs liuanistikos kursai.

PASAULIO LIETUVIS

jams tiek lėšų, kiek jie gauna viešosiose mokyklose. Dabartiniai liuanistinių mokyklų mokytojų atlyginimai yra tiesiai juokingi (už šeštadienį gauna apie \$15, o viešojoje mokykloje apie \$50; mūsų vedėjai gauna į metus apie \$1000, o viešosiose mokyklose, kad ir už dalinį vadovavimą, kelis kartus daugiau). Neturime pinigų? O kiek gi vien šiemet kainuos Pasaulio Lietuvių Dienos, universiteto katedra ir samdytoji Kalifornijos bendrovė? Vieno milijono dolerių į metus vargu ar užteks.

Padarykime sąžinės sąskaitą ir prisipažinkime: lietuviškąjį švietimą esame nustūmę į šalį. Kaip toli taip važiuosime? Nejaugi visoje dar vis gana gausioje mūsų išeivijoje neatsiras bent keli entuziastai, pajėgiantys grąžinti nuo bėgių nuėjusį lietuviškąjį švietimo traukinį. Jei ne, tai be reikalo, kaip vaikai, džiaugiamės milijoniniais renginiais ir pastatais. Sekančiai kartai jie nebebus reikalingi.

A. Rinkūnas

SUIMTI LIETUVIAI MĖGINĖ PABĖGTI Į SUOMIJĄ

Briuselyje leidžiamas biuletenis USSR New Brief (1982.V. 15) praneša, kad praėjusių metų vasarą buvo suimtas Jonas Gakuckas (sic.), mėginęs pereiti Sovietų Sąjungos – Suomijos sieną. Drauge su juo buvo suimti jo duktė (10 m.), sūnus (5 m.), brolis ir brolienė. Gakuckas virš 40 metų amžiaus, gyveno prie Kauno. Jis buvo pirmą kartą suimtas 1950-ais metais, bet pabėgo ir ketverius metus slapstėsi miškuose; vėl suimtas ir nušautas ketverius metus kalėti lageriuose. Po jo suėmimo, 1981 m. lapkričio 10 d. padarytos kratos Algirdo Šulskio ir Algirdo Petrusevičiaus namuose.

Praėjusių metų gruodžio mėnesį išleistame savilaidinės Aušros 29-me numeryje rašoma, kad 1981 m. spalio 27 d. čekistas majoras Gavėnas tardė Genutę Šakalienę, o čekistas kapitonas Rainys – Vlodo Šakalio motiną Oną Šakalienę. Jas klausinėjo, ar jos pažįsta Joną Pakucką, Petrą Pakucką ir Jono žmoną Tamarą Pakuckienę, "kuriuos sulaikė ir atidavė Sovietams Suomijoje".

Lietuvos nacionalinė
M.Mažvydo biblioteka

(ELTA)

SEMANARIO MŪSU LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 2.300,00
 Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.
 Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.
 GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 6.000,00
 Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra po Cr\$.200,00
 Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.
 Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra.
 Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjo nuomonę.
 Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca – CEP 03124
 São Paulo – Brasil Caixa Postal, 4421 – CEP 01000
 Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS
 Administrador: PETRAS RUKŠYS
 Redige Equipe Editorial – Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 50,00
 I P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.
 I tolimus kraštus: 75 Dol.
 Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 4.500,00

Iš Lietuvos K. Bažnyčios Kronikos Nr. 49

Išpūdziai iš kelionės į Siluvą

Pasakoja viena dalyvė:

– Iš Vilniaus į Raseinius atvykome ekspresu. Raseinių stotyje prie mūsų prisijungė dar daugiau maldininkų. Viso buvome jau devyni. Autobusų stotyje nustebino skelbimas, kad autobusai į Tytuvėnus nekursuoja. Vietiniams gyventojams patarus važiuoti į Kelmę, o iš ten Pašausių autobusu privažiuoti netoli Tytuvėnų, išsileidome labai viliojančiomis ir kartu bauginančiomis kelionėmis.

Išlipome Jampolės stotelėje. Į Tytuvėnus dar 8 km. kelio. Ka darysi... einame pėstute. Kiek paėjus sutikome žmogų, kuris perspėjo, kad pagrindiniu keliu eidami, Tytuvėnų tikrai nepasieksime, nes jau nuo penktadienio pilnos milicininkų mašinos tik zuja ir zuja visomis kryptimis, o ties kryžkelėmis dar ir milicininkai pastatyti. Geraširdis žemaitis patarė pasitenkinti prastais keliukais, dar geriau – brautis per miškelį. Vos išsukus iš pagrindinio kelio, išgirdome mašinos burzgimą. Mus vijosi. Mes patraukėme į miškelį. Iš mašinos išpuolė šeši uniformuoti ir ne bet kokie... nuo leitenanto iki papulkininkio, šaukdami, kad eitume į mašiną. Mes, nekrepdami dėmesio, einame toliau. Vargšeliai sunerimo: kepurėmis mojuodami, rékdami, niisdami pro spygliuotas ganyklų vietas, pradėjo mus vytis. Bėgti ir negalvojome. Kuo mes nusikalto? "Įstatymų saugotojai" griežtais veidais pradėjo barti, klausinėti, kur mes einame ir t.t., pradėjo aiškinti, kad čia esą karantino zona, į kurią draudžiama įeiti. Pagaliau pareigūnai susigalvojo mus pavėžinti "išsiaiškinti". Drašios moterys pradėjo milicininkus gėdyti: "Broliai lietuviai, kaip jums negėda. Čia jokio maro nėra. Štai gyvuliai, karvės ganosi, čia ganyklos. Tai gal ir karvių maras? Juk jūs žinote, kur mes einame". Truputį sušveinėję pareigūnai vis ragino sėstis į mašiną, bet mums griežtai pasakius: "pėsti atėjom, pėsti ir sugrįšim", nuvažiavo nieko nepesė. O mes kiek paėję, grįžome į pagrindinį kelią ir užėjome į vieną sodybą. Šeimininkė, išbėgusi ant kelio mūsų pasitikti pasakojo, dar neatsigavusi

nuo išgaščio: "Aš tik ką grįžau namo ir pamaciau miliciją. Išsigandau ir galvoju, ką tas mano vyras, būdamas namie, pridarė, kad pilna mašina milicijos atléké?." Moteriškė maloniai mus priėmė, pavalgydino, dar vienas kitas kaimynas atėjo. Visi juokėsi iš maro, prasidėjusio penktadienį po pietu ir užsibaigiančio sekmdienį... Vietiniai gyventojai pasakojo, kad Tytuvėnuose esą daug privežta milicijos, patarė keliauti, jei norime pasiekti Tytuvėnus, tik po vieną, du, nežymiais takeliais, pakrūmėmis. Tai buvo nelengva, nes nežinojome kelio, o naktis čia pat. Viena iš mūsų staiga ryžtingai tarė: "Aš einu. Kas su manim?" Prie jos prisidėjo dar dvi moterys, kiek padvejoję prisijungėme ir mes. Kelyje kažkas garsiai suabejojo: "Gal mergaites ir praleis". Greitai nusiėmėme švarkelius, pasileidome plaukus, kad jauniaus atrodytume ir skubame toliau. Tik žiūrime – buomas. Prie jo stypso baltu chalatu apsivilkęs matyti veterinorius, du išgėrę ir dar vienas kažkoks neaiškus šlitinėja. Vaidinome drąsias ir bandėme nekrepdamos dėmesio prasmukti pro užtvartą.

– Dokumentus. – suriko kažkuris.
 – Kokius dokumentus? Namo einame. – nustebome.
 – Kur? Koks kaimas? Kaip pavardės? – išpyškino vienu atsikvėpimu "įstatymų saugotojas".
 – Už Kiškėnų stotelės į dešinę...
 – Negalima. Kaip pavardės?
 Vos spėjau pasakyti pavardę, kai vienas iš jų pradėjo šaukti:
 – Meluojū.

Draugei pasiderėjus, jog ji iš Vilniaus vykta pas tėvus, na, o paso nesivežioja, nes jau kartą sumokėjo baudą už paso pametimą, veterinorius suminkštėjo: "Leiskim jas. Tik va, ar jis leis? ..." – parodė į netoliese stovintį uniformuotą. Šis net į kalbas nesileido. Vienas iš keturių bandė teisintis: Mes čia pastatyti... mūsų pareiga... Jei ir praleisim, tai turėsime paskambinti saugumui, kad dvi praleidom". Tuo metu pro šalį vežė piena. Milicininkas patarė mums paprašyti, kad šis žmogutis atvežtu mums tėvą, na o mes galėsiančios (kokia nuo-

stabi malonė.) čia palaukti. Mes ir sakom: "Tai gi, sėdėsim čia ant žemelės ir žiūrėsim į jus. Jei reikia laukti griovyje, kol tėvą atveš, tai jau geriau grįžtam į Vilnių pasų pasiūmti". – Paaiškinom ir grįžom vėl atgal. Ačiū Dievui, vėl suradom gerų žmonių. Šeimininkė mus dar pavaišino, o vyras nusprendė mus palydėti takeliais link Tytuvėnų. Jis pasiėmė dviratį, o mes išsivėmė ir basomis tęsėme savo odisėją. Priėjus kokią nors gyvenvietę, mums liepia eiti vienoms, o jis paskui, palaukęs atvažiuoja. Taip pavadėjęs gerą kelio galą, palinkėjęs sėkmės, grįžo atgal.

Tuo metu iš debesies išlindo saulutė, oras neapsakomai gražus... Pakeliui sutinkame berniukus, kurie į mus žiūri nustebusiomis akimis, tarsi į atvykusius iš kosmoso, – kaip mes taip arti priėjome iki Tytuvėnų. Vaikinukai mums papasakojo, kad visur pilna milicijos, kuri landžioja po tvartus, kluonus, apžiūri net rūsius kad nebūtų svetimų žmonių, o radę atvykusius – išsiveda. Jau prieš savaitę buvo žmonės išnešioti rašteliai, kad niekas nedrįstu priimti nakvynėn atvykusių maldininkų. Grąsinos bausia. Pasiteiravus, kur galima gauti nakvynę, patarė net neieškoti. Be to, sužinojome, kad į technikumą atvežta kelios kuopos kareivių... Kiek pritemus pasukome prie vieno namų. Lauke buvusi moteris ėmė mosuoti rankomis, varytis mus į šalį, kad tik greičiau dingtume iš jos akių. Vargšai žmonės, kaip jie prigądinti... Juk visados tytuvėniškiai mielai priimdavo maldininkus. Praėjusiais metais, taip pat milicija ėjo per namus, bet miestelio gyventojai atėję į bažnyčią patys kvietė pas save nakvynėn. Kitose gryčiose jau ir šviesos išiziebė, bet jos mūsų nešildė... Dar bandėm savo laime, pasiprašėme dar pas vieną kitą, bet nurodė tik... miežių kūgi lauke. Kur gi dingsi? Ten ir nuėjome. Į žaigini žvalgybai pasiuntėme vieną mergaitę.

Iš vidaus išmetėm negyvą pacuką. Bet ka darysi? Pasiklojome ant žemės šiaudų ir sulindome visi šeši. Atsisėsti dar šiaip taip galima, bet atsigulti ir nebandyk, – nėra vietos. Ant žaiginio viršaus dar buvo šiek tiek šiaudų, o apačioje kiaura, vėjas pučia iš visų keturiu pusių. Šalta. Nesiruošėme iš namų tokiai nakvynėi. Visa naktį negalėjome užmigti, bet nuotauka gera. Junti, kad tikrai panašu į atgalios kelionę. Ačiū Dievui. (bus daugiau)

NEMOKAMO GYDYMO ŠALYJE

Vl. Pauliukevičius, Druskininkų vaistinės vedėjas, rašo TIESOJE (VI.18):

– Sanatorijoje besigydantieji visą gydymą, taigi ir medikamentus, turi gauti nemokamai, ir jiems jokių receptų išrašinėti nereikėtų (deja, dar pasitaiko). Kiek blogiau su neorganizuotai besigydančiais žmonėmis. Jie vieno ar kito preparato, kuris duodamas tik pagal gydytojo receptą, gauti negali, nes sunkoka patekti pas gydytoją. Ar kurorte sezono metu nebūtų veikti mokama poliklinika, kurioje ligonis gautų reikiamą medicinos pagalbą?

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventario, Despejo, Desquite, Divorcio,
 Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

DR. JONAS NICIPORCIUKAS
 CIRURGIÃO DENTISTA
 CROSP. 6049

R. Cap. Pacheco Chaves 1206 fone: 273-6696

R. Itapeva, 49 - Cj. 35 fone: 288-4770

AUKŠTYN ŠIRDIS!

Kun. Pr. Gavėnas

**MINTYS
SEKMADIENIO
SUSIKAUPIMUI**

EUCHARISTIJA – KRISTUS

“Aš esu gyvoji duona nužengusi iš dangaus. Kas valgys tą duoną – gyvens per amžius. Duona, kurią aš duosiu, yra mano kūnas už pasaulio gyvybę”.

Šiandienė Evangelija (Jo 6,51-59) prasideda tais pačiais žodžiais, kuriais pasibaigė aną sekmadienį. Ženklas, kad jie svarbūs. Svarbūs ir esminiai Bažnyčiai, kaip buvo svarbūs ano meto žydams.

Tai turi būt svarbūs ir mums.

I. Valgyti kūną...?

Žydai, išgirdę (ano sekmadienio Evangelijoje) Jėzų sakant “Aš esu iš dangaus nužengusi duona”, ėmė murmėti; o šią dieną, net pasipiktinę ėmė ginčytis tarp savęs: “Kaip jis gali mums duoti valgyti savo kūną? ... Kokia čia kalba? ...”

– Nesiteirauja paaiškinimo pas tą, kuris galėtų jiems duoti – Kristus. O tik tuoj užsikerta: Tai negalimas daiktas! Ir, aišku, atsitolina nuo Kristaus. Jie patys atsiskiria nuo Kristaus, nuo Bažnyčios.

– Ar ne tas pat atsitinka ir šią dieną? Netikinčiam jokio argumento neužtenka – Bažnyčioje jam viskas absurdas, nesąmonė, negalimas daiktas.

Betgi tam tikrus dalykus gyvenime galime suprasti ir priimti tik jais gyvenant, tik juos pergyvenant. Kad, pavyzdžiui, Kristus yra sielos gyvybė, dvasinis žmogaus maistas, negalima suprasti ginčijantis, o tik pergyvenant.

Todėl ir pats Kristus pabrėžia: “Jei nevalgysite Žmogaus Sūnaus (mano) kūno ir negersite jo kraujo, neturėsite savyje gyvybės... Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas pasilieka manyje, ir aš jame.”

Tai ir mūsų pačių patirtis:

– kuo rečiau priimam sakramentus, nedalyvaujame Mišiose, patys nesimel-džiame, tuo mažiau jaučiamės patraukti prie Kristaus, prie Dievo malonės, prie gerų darbų ...;

– kuo dažniau maldingai priimam Eucharistiją ir jaučiam ją kaip mūsų gyvenimo centrą, tuo labiau jaučiame, kaip šv. Paulius, kad “man gyventi yra Kristus”.

II. Eucharistija – Kristaus kūnas

Tartum refrenas skamba Kristaus žodžiai, kurie turėtų įeiti į mūsų kasdienį gyvenimą kaip programa: “Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas turi amžinąjį gyvenimą... Kas valgys tą duoną – gyvens amžinai”.

– Mano kūnas – sako Viešoats, – yra tikras valgis, ir mano kraujas – tikras gėrimas”. Tai ne metafora, ne simbolis, ne palyginimas, o tikrovė. Konsekruota duona ir vynas yra tikras Kristaus kūnas ir kraujas. Juos valgyti ir gerti reiškia gyvai susijungti su Kristumi; o kas su juo susijungia, turi amžinąjį gyvenimą, mus moko šv. Tomas.

– Kaip tik dėl to Eucharistija turi būti priimama su dideliu maldingumu ir pagarba; juk joje tikras Kristus kūnas ir kraujas, pats Kristus!

: Nesam jansenistai, kurie iš tikinčiųjų reikalauja šešių mėnesių pasiruošimo komuniškai ir tiek pat padėkai už komunią. Žinoma, kad niekad nebūsime verti priimti Dievą į savo širdies namus; tačiau drįstam kviesti Viešpatį pas save, kadangi jis pats mus ragina: “Imkite ir valgykite... Jei nevalgysite, neturėsite gyvenimo – būsit mirę”.

: Bet nesam ir laksistai, nesilaikantys jokių taisyklių, ir priimantys Eucharistiją tartum kokį... prieskonį, be jokios pagarbos, taigi ir be tikėjimo, nesirūpinami prieš tai išvalyti savo vidų ir gera išpažintim. Tai šventvagystė, švento daikto niekinimas. Jau apaštalas Paulius perspėjo savo tikinčiuosius: “Kas netinkamai priima Eucharistiją, priima savo pasmerkimą” (plg. 1 Kor 11,23–29).

III. Gyventi Eucharistija

Eucharistija – Kristaus gyvenimas mumyse.

“Kas valgo mane, gyvens per mane”, tiesiai sako Kristus.

Priimti Eucharistiją, reiškia priimti ir gyvenimo būdą pagal Kristų.

Tatai nurodo šv. Paulius (Ef 5,15-20):

– “Rūpestingai žiūrėkit, kaip jūs elgiatės”! – Dažnai girdimas užmetimas: Eina prie komunijos, o dar blogesnis už kitus. – Reikia tikrinti savo elgesį;

– “Nebūkit tartum neišmanėliai, o kaip protingi”! Komunią turi paženklinti ir kasdienį mūsų gyvenimą. Turi likti kaip antspaudas, ženklinas praktikuojantį krikščionį;

– “Gerai naudojantys laiką, nes dienos yra blogos”! Diena praleista be Kristaus – tikrai veltui praleista diena;

– “Nepasigerkite...”, nepasiduokit paleistuvavimui, kūno geiduliams.

Juk Kristus ateina pas mus!;

– “... bet būkite pilni Šventosios Dvasios”:

: maldoj,

: susikaupime,

: džiugiam dėkojime Dievui.

Tikrai tinkamai priimta Eucharistija mus pakeičia, duoda visam mūsų elgesiui tam tikrą antspaudą, atneša gilaus džiaugsmo, kuris yra lyg atspindys ir užtikrinimas amžinojo gyvenimo džiaugsmo.

“Kas valgo šios duonos, gyvens amžinai”.

“Maitini mus, Dieve, dangaus duona, – sakome priėmę komunią, – kuri mums duoda tikrąjį džiaugsmą ir visus troškimus numalšina”.

CONISA IMÓVEIS

ĮSIKŪRIUSI VYTAUTO DIDŽIOJO RŪMUOSE

DĖMESIO LIETUVIAI!!!

CONISA IMÓVEIS YRA VISŲ LIETUVIŲ NEKILNOJAMO TURTO ĮSTAIGA

Parduodam, perkam, nuomojam ir administruojam namus, sklypus ir visą nekilnojamą turta.

Galime jums pasiūlyti geriausias namus ir sklypus šioje apylinkeje.

Mūsų advokatai jums mielai patars visuose reikaluose ir sudarys reikalingus kontraktus.

LAUKIAME JŪSŲ ATSILANKYMO

išgersime kartu kavutę.

RUA STO. AMASIO, 327 - V. BELA - FONES: 274-9002 E 274-8187

(ESQ. C/ Rua Giestas alt. do n. 1.090) CRECI 22140

Kun. Antanas Sabaliauskas, SDB

KELIONĖ PO ŠVENTĄJA ŽEMĖ 1982 M.

Balandžio mėn. 13 dieną.

Moshe Prusak, kaip buvome vakarykščiui susitarę, 8 val. ryto atvyko mane paimti prie King's David viešbučio Jeruzalėje. Į ten mane nuvežė Betliejaus saležiečiai. Tos dienos tikslas buvo važiuoti į Galilėją ir Izraelio šiaurę. Ir mes važiovome Viduržemio jūros pakraščiu, išvengdami tiesesnio, per Samariją vedančio kelio. Čia noriu priminti, jog Vakarų krante ir Gazos okupuotoje zonoje yra apie vienas milijonas arabų.

Iš Jeruzalės, kurią jau atsisveikinau, važiovome pro Tel-Avivą žalių sodų laukais, per Izraelio žemumą, vadinamą Izraelio duonos aruodu ir grasiąsias biblines, kaip Megido ir kitas vietoves. Tų mano paskutiniųjų Izraelyje dviejų dienų būvojimo metu mano savanoris vežiotojas ir gidas – Moshe Prusak, vairuodamas vis man pasakojo kaip jis šiose vietovėse dar prieš Izraelio nepriklausomybės paskelbimą – 1945 m. buvo ką tik atvykęs iš kacetų ir kaip kareivis kovojo prieš Asirijos, Libano ir kitus Palestinos puolančius arabus. Ilgo kelio pavairinimui jis užtraukdavo lietuviškai: – Kur bėga Šešupė, kur Nemunas teka ... o aš jam pritardavau.

Nuvykome prie pat Libano sienos, kur Izraelis yra jruošęs perėjimo punktą libaniečiams krikščionims, kurie nuo arabų nukentėję, čia priimami ir čia jiems teikiama pirmoji medicininė pagalba. Didesnėms gi operacijoms jie keliami į kitas Izraelio ligonines. Per šį perėjimo punktą Izraelis leidžia libaniečiams krikščionims ateiti apsipirkti ir vėl atgal grįžti. Mačiau kaip libaniečiai Izraelyje, nusipirkę net karves, vedasi į Libaną. Iš Metula bei Shamona bei Golan aukštumų stebėjau šiaurės rytų pusėje stūksantį snieguotą Hermono kalną, iš kur trimis paskiromis šakomis, sako, išteka upokšniai, vėliau susijungia į vieną ir duoda pradžių garsiajai Jordano upei, kuri, gausiai išsivingiavusi, sudaro 160 mylių kol pasiekia Mirusiąją jūrą. O ji yra garsi dėl to, kad prie jos vyko tiek bibliinių, jvykių, joje šv. Jonas krikštijo kitus ir patį Kristų.

Bevažiuojant Golan aukštumomis,

mano Moshe Prusakas užvedė Lietuvos himną, kurį abu garsiai traukėva...

Šiaurės Izraelyje dažnai yra matomos kariuomenės ir tankų koncentruoti punktai-stovyklos.

Toji diena – mums ten važinėjant buvo rami – jokių šūvių, kaip dažnai pasitaiko, nebuvo girdima. O važiovome visai pagal Sirijos pasienį. Kelis kart prašiau mano vairuotojo sustoti prie Jordano upės kranto, kad galėčiau jį paliesti ir jo vandeniui bent veidą pavilgyti. O tas Jordanas, prieš įtekėdamas į Galilėjos jūrą, atrodo kaip mūsų Nevėžis ties Baptais.

Tuo metu, man besisukinėjant Izraelyje, dar buvo švenčiamos žydų Velykos ir visur pakelėse buvo nemaža vyrų ir moterų kareivių, kurie, visi automatais nešini, prašė pavežami. Matyt, jie važiavo ar grįžo iš atostogų. Teko stebėtis žydų solidarumu. Jei tik būdavo vietos mašinoje, niekas neatsisakydavo juos paimti. Tą patį šioje dviejų dienų kelionėje padarė ir Moshe Prusakas. Kas mano akiai buvo nauja – tai visuose pajordanio artimesniuose slėniuose tyvuliavo dideli tvenkiniai žuvies augimui. O tiems tvenkiniams vanduo yra atvestas iš Jordano. Vienoje šiaurės Galilėjos vietovėje Moshe man parodė didelius vamzdžius, kuriais Jordano vanduo nuotakiai yra nuvestas į Izraelio pietinius tyrus drėkinimui.

Pravažiavom Kafarnaumo ir Tiberijos miestus, esančius prie Genezaret ežero, kur Kristus yra skelbęs savąjį mokslą ir tiek stebūklų padaręs. Ties Tiberijos miestu išlipau iš mašinos paliesti Galilėjos jūros vandenį. Tos jūros pakraščiuose Kristus praleido didesnę savo viešojo gyvenimo dalį. Pravažiavę Taboro kalną, kurio viršuje stūksa Kristus Atsimainymo šventovė, sustojome viename dideliame kibuce, esančiame netoliese Galilėjos jūros. Ten gyvenančios kelios Lietuvos žydų šeimos didelėje kibuco valgykloje pavaišino mus kugeliu ir dar davė namo veštis keletą pintinių apelsinų. Dar kiek pakeliavę, pietums sustojome Lietuvos žydų Goffer šeimoje, kilusioje iš Seduvos. Po vaišių nuvykome į BETH LOHAMEL HAGHE-TOAT – holocaust muziejų, pastatytą šalia esančio to paties vardo kibuco lėšomis. Pats muzėjus yra didingo bei gražaus stiliaus pastatas prie pat Viduržemio jūros kranto. Jame vienas kamba-

rys yra jruoštas eksponatais iš Vilniaus, o kitas iš Kauno geto. Kituose žiaurios praeities skyriuose pastebėjau šurpą keliantį dalyką – iš žydų kūnų padarytus muilo gabalus. Šalia muzėjaus pastatų yra didelė, amfiteatro pobūdžio aikštė, kurioje kas metai – balandžio mėnesį susirenka tūkstančiai žydų paminėti nacijų laikais žuvusius savo tautiečius. Tą dieną, sukorę 550 kilometrų, grįžome į Tel-Avivą, kur Abraomo Tory šeimoje prie degančių žvakių ir su jarmulka ant pakaušio, šeiminkui sukalbėjus hebrajiškai tam tikras, tai progai pritaikintas, maldas, vakarieniavome su macais, kurių man įdėjo ir kelionei į USA.

Balandžio mėn. 14 d.

Tas pats Moshe Prusak jau 8 val. ryto iš Tel-Avivo vežė mane vėl į šiaurę. Šį kartą į Nazaretą, stūksantį tarp aukštų kalnelių. Tai viena iš svarbiausių šventų vietų, kur Dievo Žodis tapo kūnu, kur Kristus augo ir brendo ir kur jis praleido 30 tylių savo gyvenimo metų. Čia aplankėme Apreiškimo didžiulę ir puošnią šventovę, šventosios šeimos namelį ir bažnyčią bei ant paties aukščiausio kalno "Kristaus Jaunuolio" saležiečių amatų mokyklą, su kurios direktoriumi manasis Moshe galėjo laisvai pasikalbėti hebrajiškai.

Grįžtant į Tel-Avivą, aplankėme Haifa Stella Maris ir kitas žymesnes vietoves prie Viduržemio jūros pakraščio. Stabtelėjome Chaderoje aplankyti prieš 8 metus iš Vilniaus atvykusią žydų šeimą, kuri gyveno Lazdijuose ir iš ten buvo išvežta į Sibirą – į Jakutiją ir ten kartu su kitais lietuviais išgyveno 16 metų. Jų senutė motina ir jos dukters vaikai gerai kalba lietuviškai. Balandžio 14 d. buvo paskutinioji žydų Velykų diena. Užtat, tą dieną grįžtant į Tel-Avivą, priešinga kryptimi stebėjau vilkstynes automašinių, kurios grįžo iš atostogų, praleistų Raudonosios jūros kaitrios saulės atokaitoje.

Tas porą savaitių, praleistoje Šventovėje Žemėje, išsivežiau ne vien gilius ir neišdildomus įspūdžius iš tos šalies, kur Kristus vaikštinėjo, mokė ir tiek stebūklų yra padaręs, bet ir pamačiau kokiomis pasiaukojimo bei atsidėjimo pastangomis Izraelio tautos vaikai, iš visų pasaulio kraštų čia susitelkę, tą šalį šandien jau pavertę žaliuojančiais laukais bei sodais, nė kiek neatsilikdami nuo kitų pasaulio kultūringųjų šalių.

TRADUTOR PÚBLICO JURAMENTADO

Prof. Waldomiro Constantino Hawrysz

LICENCIADO PELA FACULDADE DE FILOSOFIA, CIÊNCIAS E LETRAS DA UNIVERSIDADE DE SÃO PAULO – PORTUGUÊS – LATIM – GREGO

TRADUÇÕES: Públicas, Comerciais, Científicas e Técnicas. Latim, Polonês, Russo, Ucrainiano, Iugoslavo, Tcheco, Bulgaro, Lituano, Italiano, Espanhol, Francês, Inglês e Alemão.

OFÍCIO: Pça. Patriarca, 78 – 4° andar – Sala 43 – Fone: 35-1779

Residência: Rua das Tordesilhas, 194 – Alto da Lapa – São Paulo

**PARDUODAMAS
ŽODYNAS
DICIONÁRIOS
PORTUGUÊS-LITUANO**
Kreiptis į Šv. Kazimiero parapiją,
R. Juatindilų, 28, tel. 273-0338

INFORMATIVO DA JUVENTUDE

Dirigido pelo G.A.L. Coord. Hercules Celešauskas

REFLEXÕES

Qual a importância do ativismo de descendentes e lituanos espalhados pelo mundo para a Lituânia de hoje?

O que representa conservar costumes, tradições e a língua para a Lituânia, tão distante e fechada pelo imperialismo soviético?

Estas indagações fazem-nos refletir sobre a real importância de nossa participação na Colônia. Na Lituânia atual existe um interesse crescente sobre o nosso trabalho e atividades aqui desenvolvidas.

Podemos inclusive considerar que o não esquecimento do mundo chamado livre para com a Lituânia, seria – um estímulo à resistência das pressões exercidas das mais diversas maneiras, não permitindo que o ideal latente em cada lituano morra.

Se tivermos em mente as idéias supra, não deixaremos de ser uma comunidade forte, pois se ao contrário, não colocarmos objetivos e sentimentos no que fazemos estaremos participando de um clube e não de uma Colônia.

DESPEDIDA

Arvydas ŽYGAS

Embarcou para a Venezuela na 5a. feira, uma pessoa, que com sua vinda motivou a nossa Colônia.

Sua atividade não ficou restrita ao círculo dos Ateitininkai, de quem era convidado, procurando um panorama geral da atuação dos vários grupos.

Durante o mês que passou entre nós, introduziu tradições lituanas esquecidas (casamento lituano) ou então nunca lembradas (Žolines), participou de acampamento e de inúmeras reuniões, visitou também as esquecidas "velhinhas", que tanto tem a contribuir com a nossa cultura, recolhendo canções e impressões.

É uma pessoa que transborda idealismo, deixando vivo o nosso lituanismo.

Esperamos sua breve volta.

O ANO DA PARÓQUIA LITUANA

No dia 29 de agosto a Missa comunitária lituana de V. Zelina será às 15 horas. Em seguida na Ramovė haverá a reunião sobre o "Ano da Paróquia Lituana" e o tradicional "arbatėlė".

Sua presença é esperada.

AGRADECIMENTO

Nós, alunos do 3º ano do Colégio EEPAM, responsáveis pela realização de um trabalho referente a cultura lituana, agradecemos o apoio e a colaboração recebida da colônia e aproveitamos a oportunidade para convidá-los a prestigiar o nosso trabalho, como também a FECAP (Feira de Ciência, Arte e Cultura), programada para o dia 18 de setembro, das 10:00 às 22:00 no EEPAM.

3º ano C Exatas

V PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESO BRAZILIJOS ATSTOVŲ RINKIMO INFORMACIJOS

A BLJS por delegação da "PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO SAJUNGOS" (PLJS) dá por aberta a partir de hoje até o dia 16 de Setembro próximo, as inscrições aos jovens de origem lituana interessados a candidatar-se a Delegado (Atstovas) do Brasil no V Congresso Mundial da Juventude Lituana (V PLJK) a realizar-se em julho de 1983 na América do Norte.

Os interessados deverão inscrever-se por escrito através de carta endereçada a:

V PLJS – BLJS
Caixa Postal 4844
01000 SÃO PAULO, SP.

até o dia 16 de setembro próximo (marca do Correio) impreterivelmente, fornecendo os seguintes dados:

- 1) Nome completo
- 2) Data do nascimento
- 3) Endereço para correspondência
- 4) Atividades lituanas: em que, como e durante quanto tempo participou ou participa em atividades lituanas desde outubro de 1979.
- 5) grau de conhecimento de lituano (fala, escrita e leitura)
- 6) Declaração de estar ciente do seguinte regulamento da PLJS para as eleições dos Atstovai, que realizar-se-ão na "Ramovė" no sábado dia 25 de setembro de 1982.

Regulamento das eleições dos "Atstovai" do Brasil ao V PLJK

- 1) O Brasil dispõe de sete vagas para "Atstovai" assim distribuídas: uma para o presidente da BLJS e seis destinadas para os jovens eleitos.
- 2) Para ser candidato (a) a "Atstovas", o (a) interessado (a) deverá preencher os seguintes quatro itens: →

BATUN

Sabem o que vem a ser Batun?

Não, não é uma cidade do Mar Negro, não é nome de loja, não é marca de batom, não é nome de nenhum dos países da África.

É uma organização dos povos bálticos com sede em Nova York, que conseguiu amplos poderes de atuar junto à O.N.U.

Foi fundada em 1966 a Baltic Appeal to The United Nations – BATUN.

A inspiração de se fundar o Batun, veio de 13 de novembro de 1965, quando houve demonstração de protesto junto à ONU, de mais de 10 mil Bálticos.

A principal finalidade do BATUN é fornecer dados e informações para o mundo, junto ao Fórum da ONU, da atual situação e arbitrariedades praticadas na Lituânia, Letônia e Estônia.

Representantes do BATUN, todos os anos, também visitam representações e embaixadas de diversos países instaladas em Nova York, reivindicando e fornecendo fatos e informações recentes sobre injustiças praticadas e violação dos direitos humanos nos povos bálticos.

A visita a embaixadas, obteve bons resultados, elevando o prestígio e pondo em evidência a causa báltica, que constantemente passou a ser lembrada e discutida nas seções da ONU.

Desde 1977 esta organização envia representantes a Genebra, onde se debatem os direitos humanos das Nações Unidas.

Neste ano conseguiram que a UNESCO enviasse protesto oficial junto à União Soviética devido a arbitrariedades cometidas.

Muitos outros órgãos tem se beneficiado com os boletins do BATUN, recebendo inclusive informações a respeito dos presos políticos e as condições em que se encontram seus familiares.

Grande atuação teve o BATUN, nas conferências para a limitação de armas em Nova York, ocorridas em junho e julho passados. Reivindicaram e obtiveram permissão de participar, exigindo do governo de Moscou e outros governos do norte da Europa de incluir os países bálticos como zona livre de armamentos atômicos.

Para o próximo ano pretendem dar uma maior atenção na reunificação de famílias de desertores e dissidentes, como no caso de músico Aloyzas Jurgutis, que fugiu da Lituânia em 1974, atualmente em Chicago e não consegue a vinda da mulher e da filha, que atualmente cumpre prisão domiciliar em Vilnius, sendo sempre lembrado que nem ela nem a filha não vão poder emigrar nunca.

Como este existem muitos outros casos de difícil solução, pois ainda existem países cujo objetivo final é oprimir o mundo livre.

Agora que conhecemos o BATUN precisamos esboçar nossa cooperação com a organização.

Podemos procurar unir os jovens letos e estonianos para aglutinar mais forças.

Os boletins do Batun podemos traduzir para português com os quais, podemos chegar a sensibilizar as autoridades influentes que poderão nos favorecer na defesa das injustiças e nossos ideais de ver livre o Báltico algum dia bem próximo.

CONGRESSO 83

Dia 14 passado, às 14 horas, ocorreu a reunião da Aliança Brasileira da Juventude Lituana, da qual participaram aproximadamente 20 jovens.

Esta foi a primeira reunião de uma série programada para acontecer regularmente, onde serão discutidos vários temas propostos para o programa do próximo Congresso a realizar-se em julho/83. A discussão destes temas, além de objetivar uma participação mais ativa e consciente dos representantes de nossa juventude durante o congresso, visa também levantar problemas e questões correntes em nossa comunidade, traçar um perfil do posicionamento dos jovens frente a estes e por conseguinte dirigir um plano de ação no sentido de sanar falhas existentes e aprimorar metas já atingidas.

Sob a coordenação de Alexandras Valavičius e com a participação de nossos convidados Arvydas Žygas e padre P. Rukšys, seguiu-se a reunião aberta a debates e esclarecimentos.

Tendo trabalhado na comissão que redigiu as resoluções do congresso anterior, e tendo participado mais de perto na organização de suas atividades em qual, Arvydas Žygas nos esclareceu alguns pontos referentes ao congresso, principalmente no que tange a sua estrutura.

1a. parte – acampamento

2a. parte – semana de estudos

3a. parte – encerramento e divulgação das resoluções.

A parte essencial seria a semana de estudos onde é realizado um trabalho intensivo com palestras, debates e proposição de resoluções que reflitam conclusões alcançadas e necessidades a serem supridas. As resoluções serão votadas e somente aceitas se corresponderem à opinião da maioria dos representantes, pois as mesmas traçam planos para até o próximo congresso.

Os temas e questões abrangidos durante a semana de estudos dividem-se em grandes grupos, sendo: 1) Política, 2) Cultura, 3) Sociedade, 4) Consciência Nacional, 5) Solidariedade Nacional, 6) Expressão Nacional.

A discussão destes temas, além de delinear filosofias, determina as bases práticas mais concretas, de acordo com as condições de cada núcleo, abrindo um amplo leque de opções e novas diretrizes para cada um.

Nesta primeira reunião demos início às discussões sobre bilinguismo – seus problemas e benefícios. A cada reunião será proposto um novo tema que será debatido em pequenos grupos, debatido, procurando chegar a um acordo final. Serão também retomadas resoluções de congressos anteriores (os quais pretendemos divulgar inclusive em português através do MES), para informação e questionamento das mesmas.

Todas as reuniões serão marcadas com antecedência e todos poderão saber quando elas acontecerão através do MES. Toda a juventude está convidada a participar destas reuniões, pois todos somos responsáveis por uma boa representatividade de nossa juventude aqui e lá fora. Contamos com você para trabalhar conosco.

Sofia Žutautaitė

OS JOVENS DA LITUÂNIA

Visão de pessoa que esteve lá.

Vivendo isolada do mundo ocidental, como parte do povo, oprimida pelo ocupante em suas manifestações e sentimentos, a juventude lituana sonha em ampliar seus anseios e algum dia libertar-se.

Sonha ter as mesmas regalias dos outros jovens do mundo, curtir as mesmas músicas, trajar-se na mesma moda e viver a mesma espontaneidade.

Mas, encontram enormes barreiras impostas pelo isolamento. Falta-lhes mais liberdade. Para jovens, não é permitido excursionar nem visitar o ocidente, certamente, é para que não se contaminem com outros costumes e não observem outros modos mais progressistas de viver. E mesmo para excursões internas, e para países satélites do bloco socialista, são impostas barreiras rigorosas, muitas vezes intransponíveis. Como exemplo, assistir às Olimpíadas, só foi permitido para uma cota de pessoas bem selecionadas. Não era para o povo, muito menos para jovens.

O "jeans" lhes custam o olho da cara, e os discos de música jovem equivalem a um ordenado, isso quando encontram quem os cede, pois os mesmos somente são obtidos como presentes de visitantes, ou enviados pelo correio de amigos do exterior, sujeitos a altas taxas para serem retirados.

Por ser moldada dentro de padrões de repressão, pouca liberdade e muita disciplina, a juventude cresce adulta. São lógicos, compreensivos, higiênicos, bem trajados, cultos, embora um pouco tristes e não muito espontâneos.

Mas, nota-se que sonham com profunda ansiedade libertarem-se do regime opressor. Na medida do possível protestam e criticam as condições de vida e seus governantes.

As maiores manifestações são vistas no estádio de esportes do "Žalgiris". Durante as partidas de futebol, descarregam a ira acumulada, contra os dominantes com brados de: "russos bandidos", russos para casa" etc.

A Universidade de Vilnius é muito agradável de se visitar. Lá sente-se o glorioso passado de mais de 400 anos unido e emoldurado com o futuro da nação – que são os jovens.

Os jovens, grande atenção dedicam a tradição secular do povo, aos costumes, cantos, danças, religião e principalmente à língua lituana.

Nas ruas de Vilnius, por incrível que pareça, somente uma terça parte do povo fala o lituano, dividindo-se o restante entre russo e polonês. Mas, os jovens na sua totalidade falam a língua lituana. E com muito respeito e amor.

É decepcionante quando o turista se vê em apuros para se comunicar na sua própria pátria. Isto acontece principalmente nas estações, aeroportos e repartições públicas, onde embora não oficialmente se omita o idioma lituano, a maioria dos avisos, indicações e comunicações são somente no idioma russo. Pois esta é uma das formas de homogeneizar e absorver o oprimido. O turista sente-se frustrado em tal situação, ainda mais, quando ao seu redor ninguém o compreende, e torna-se radiante quando ao dirigir-se a um jovem, este com muita dedicação e respeito, lhe dá as informações de que necessita, em lituano correto e tradicional. Durante minha estada em Vilnius, sempre que necessitava de informações, dirigia-me a jovens, porque estes são quem falam ou entendem o idioma lituano, portanto são a esperança e o futuro da nossa terra. E regressei convicto de que o futuro da Lituânia está em boas mãos: Está nas mãos dos jovens

JAUNIMO KONGRESO
INFORMACIJOS

a) O (a) deverá ter entre 16 e 35 anos de idade na época da realização do Congresso.

b) O (a) interessado (a) deverá ser de origem lituana e poder manter conversação em lituano.

c) Os "Atstovai" tendo regressado ao Brasil após o Congresso deverão dar um pronunciamento público à colônia lituana deste país.

d) O (a) "Atstovas (é)" compromete-se a participar de todas as atividades do V PLJK.

3) A escolha dos "Atstovai" será feita por via democrática através de eleições.

4) O "Atstovas" eleito que não puder participar do Congresso perderá o seu lugar para o próximo na ordem decrescente de número de votos ganhos.

5) A diretoria da BLJS organizará e conduzirá as eleições no dia 25 de setembro de 1982 e apresentará para a PLJS a lista de eleitos até o dia 1º de outubro próximo. Para tanto a BLJS esclarece que são eleitores todos os jovens de origem lituana que tiverem sua idade entre 16 e 35 anos no dia das eleições.

6) Os casos omissos neste regulamento serão resolvidos diretamente pela diretoria da BLJS.

Após a realização do escrutínio, a BLJS fará um programa de preparação dos "Atstovai" a ser publicado oportunamente.

V PLJK – PARTICIPAÇÃO DOS DEMAIS JOVENS

Todos aqueles jovens entre 16 e 35 anos de origem lituana que tiverem interesse em participar do V PLJK sem ser Atstovas deverão entrar em contato conosco dando o nome e endereço até o final do mês de novembro próximo, através dos seguintes telefones: 275-2619 (Alexandre), 273-3224 (Roberto) e 274-7993 (Bete).

PASAULIO LIETUVIŲ BENDRUOMENĖJE

JAV LB PAMINĖJO 30 METŲ SUKAKTĮ

Tą 30 metų sukaktį minint, LB JAV krašto valdyba surengė suvažiavimą, kuris įvyko balandžio mėn. 17 ir 18 dienomis, Southfield mieste (Detroito priemiestyje), Lietuvių Dievo Apvaizdos parapijos salėje (kai kas tą salę vadina kultūros centru). Į tą suvažiavimą buvo kvieisti visi Lietuvių Bendruomenės vadovaujantieji asmenys ir daug svečių, bet ne visi galėjo dalyvauti.

Suvažiavimą atidarė JAV LB Tarybos pirm. Vytautas Izbičkas. Jis su džiaugsmu paminėjęs LB didelius nuveiktus darbus, prašė ir toliau, tokiu stropumu dirbti, iki vėl Lietuva bus laisva ir nepriklausoma.

LB JAV krašto valdybos pirm. Vytautas Kutkus, taip gi gražiais žodžiais, suvažiavimo dalyvius pasveikino. Jis susirinkimui — suvažiavimui pirmininkauti pakvietė Joną Urboną ir Algį Rugienį, sekretoriauti — Danguolę Jurgutienę. O rezoliucijų komisijon pakviesti; dr. Adolfas Damušis, Milda Lenkauskienė, Kazys Laukaitis, Stasys Baras, Antanas Juodvalkis ir dr. Rimgaudas Kriaučiūnas.

Pranešimus padarė: Romas Bublys (prašė apie Lietuvos parapijas, perskaitė jo žmona Ingrida), Visuomeninių reikalų tarybos pirm. Aušra Mačiulaitytė-Zerr apie JAV LB santykius su kitomis organizacijomis (PLB, Lietuvos laisvės komitetai, ALT, Vlik). Socialinių reikalų tarybos vardu, dr. Regina Kulienė kalbėjo apie lietuviškų sodybų kūrimą seneliams. Viktoro Mariūno paruoštą kultūros pranešimą apie spaudos mėnesį perskaitė Juozas Stempuzis. Švietimo tarybos pirm. Juozo Plačo paruoštą pranešimą apie lituanistines mokyklas, perskaitė Tadas Klimas. Dr. Antanas Razma pranešė apie III Pasaulio lietuvių dienas įvykstančias 1983 m. Chicagoje, Stasys Baras apie Lietuvių Fondą ir jo 20 metų sukaktį, Gintas Aukštuolis — Jaunimo kongresas ir jo darbai, Bronius Keturakis — Sporto pamokos lituanistinėse mokyklose, Vytautas Kamantas — Lituanistikos katedros steigimas prie Chicagos u-to, Bronius Nainys — Vasario 16 aukos ir jų rinkimas, Vytautas Kutkus — Solidarumo įnašai ir jų svarbumas, Kazys Barzdukas — Apylinkių valdybų pirmininkų dalyvavimas LB Tarybos suvažiavimuose, Ingrida Bublienė — Lietuvių enciklopedijos papildomojo tomo reikalingumas.

Visus šiuos pranešimus išklausius ir aptarus, po pietų pertraukos LB JAV krašto valdybos pirm. Vytautas Kutkus pradėjo 30 metų sukakties akademiją. Trumpame žodyje pasidžiaugė atliktais darbais švietimo, kultūrinėje, visuomeninėje, socialinėje ir politinėje srityje bei lietuviškų parapijų išlaikyme.

Prie garbės stalo buvo pakviesti: vysk. Vincentas Brizgys, prel. Jonas Balkūnas, PLB pirm. Vytautas Kamantas, PLJS pirm. Gintas Aukštuolis, Kanados LB krašto valdybos pirm. Joana Kuraitė, JAV LB krašto valdybos buv. pirm. Juozas Gai-

la ir Bronius Nainys (buvęs ir PLB pirm.), JAV LB Tarybos pirm. Vytautas Izbičkas.

Įnešus JAV ir Lietuvos vėliavas, kunigas dr. Kornelijus Bučmys OFM, sukalbėjo maldą ir visi sugiedojo JAV ir Lietuvos himnus, padedant sol. Danutei Petrovienei.

Suvažiavimą asmeniškai pasveikino vysk. Vincentas Brizgys, prel. Jonas Balkūnas. Pastarasis trumpai papasakojo LB sunkią organizavimosi pradžią. PLB valdybos pirm. Vytautas Kamantas savo sveikinime palietė visus LB svarbesnius darbus, ir pabrėžė, kad PLB svarbiausias tikslas lietuviybė ir Lietuvai laisvės atgavimas. Pagarbiai suminėjo mirusius LB kūrėjus, o dirbusiems ir dabar dirbantiems nusiširdžiai dėkojo. Pareiškė džiaugsmą, kad naujoji karta yra sąmoninga ir perima LB veiklos darbus.

Baigdamas savo sveikinimą PLB pirm. Vytautas Kamantas prašė visų niekada ne pamiršti Lietuvių Bendruomenės svarbiausių tikslų ir paprėžė „Aš didžiuojuosi būdamas JAV Lietuvių Bendruomenės nariu! Bendromis jėgomis dirbkime dėl Lietuvos!“

Dar suvažiavimą sveikino Kanados LB pirm. Joana Kuraitė (Kanados LB ir Kanados Jaunimo Sąjungos vardu).

Aušra Zerr perskaitė visus kitus sveikinimus, gautus paštu. Jų buvo per 30. Tai, JAV prezidento Ronald Reagano, Lietuvos dipl. šefo ministro Stasio Lozoraičio, Lietuvos atstovo Washingtone D.C. dr. Stasio Bačkio, Lietuvos atstovo Londone Vinco Balicko, Lietuvos atstovo Vatikane Stasio Lozoraičio ir, Lietuvos gen. konsulų JAV Aniceto Šimučio, Juzės Daužvardienės, Vytauto Čekanausko, Kanadoje dr. Jono Zmuidzino. Dar sveikinimus atsiuntė keli JAV senatoriai kongresmanai o taip pat lietuviai ir lietuviškos organizacijos.

Prieš suvažiavimą, penktadienį balandžio mėn. 16 d. buvo surengta dailininkės Birutės Ranckienės meno paroda, tai 20 tapybos ir 22 skulptūros darbai. Parodą atidarė LB krašto valdybos pirm. Vytautas Kutkus, dalyvaujant per 100 asmenų.

Šeštadienį, balandžio mėn. 17 d. po akademijos buvo surengtas suvažiavimo dalyviams bei suvažiavimo svečiams, labai šaunus pasilinksminimas — balius su menine programa. O sekmadienį, balandžio mėn. 18, — iškilmingos šv. mišios, Dievo Apvaizdos lietuvių parapijos bažnyčioje. Tuoj po šv. mišių vėl susirinkta parapijos salėn, kultūrininkų pagerbimui. Buvo pagerbti: rašytojas Jurgis Jankus, dailininkas Adolfas Valeška, „Metmenų“ vyr. redaktorius dr. Vytautas Kavolis, dr. Rimvydas Šilbajoris, muzikas Juozas Žilėvičius, radio „Margutis“ vedėjas Petras Petrutis, ir „Antro kaimo“ vaidintojų grupė (jos vadovas „prievažda“ Algirdas Titus Antanaitis) Rašytojui Jurgiui Jankui įteiktą 3000 dol. premija, kitiems po 1000 dol.

Premijas paskyrė Lietuvių Fondas. Jas įteikė pats tarybos pirm. Stasys Baras. Įteikiant, negalėjo dalyvauti, gal dėl ligos dr. Vytautas Kavolis, muzikas Juozas Žilėvičius ir Algirdas Titus Antanaitis. Premijos buvo įteiktos jų įgaliotiems.

Gavę premiją „Antras kaimas“ dar pusvalandį dalyvius palinksmino vaidinimais. Suvažiavimas, bei visi parengimai (o

ir balius) vyko čia pat, prie lietuvių parapijos bažnyčios esančioje salėje.

Reikia pripažinti, kad „JAV LB trys dešimtmečiai“ suvažiavimas buvo suorganizuotas gerai ir pravestas puikiai. Rengėjams o ir dalyviams nusiširdi lietuvių padėka. Tikrai labai gražiai prisiminta JAV LB vargai ir džiaugsmas, o taipgi nepamiršti — pagerbti ir tie kurie savo darbu padėjo JAV LB augti, stiprėti ir išaugti, tarant į ažuolą, šakotą didelį, apimantį švietimo, kultūros, visuomeninės, socialinės, politinės, lietuviškų parapijų veiklos reikalus. Bet su skausmu reikia pasakyti, kad gal dar daugiau būtų nuveikta, jei ne būtų savųjų tarpe atsiradę trukdytojų.

Kai jau visada esti, visuose dideliuose renginiuose pasitaiko, per neapsižiūrėjimą, kai ką ir praleisti ir ne taip padaryti, kaip norėta ar kitiems atrodyti.

Teko girdėti ir spaudoje skaityti, šio suvažiavimo trūkumus. Pavyzdžiui.

Šio Suvažiavimo proga JAV LB 30 metų veiklos prisiminimui, Balys Raugas redagavo, JAV LB krašto valdybos išleista ne mažą 374 puslapių knygą „JAV LB trys dešimtmečiai 1982“. Joje surašyta visa JAV LB veiklos istorija, bet joje pamiršta atskiru straipsniu paminėti lietuviškus laikraščius, jų redaktorius ir korespondentus, kurie kiekvieną Lietuvių Bendruomenės veiklos įvykį aprašydavo tuose laikraščiuose, net pridėdami ir nuotraukų. Reikia skaityti, kad ir jie labai daug prisidėjo prie LB augimo ir prie tų didelių darbų atlikimo, kuriais suvažiavime pasidžiaugta. O taip pat ir suvažiavime visai nerasta reikalo, tų laikraščių redaktoriams bei jų bendradarbiams viešai padėkoti, nors juos ir buvo susodinę prie spaudos stalo.

Dar vienas kilęs nepasitenkinimas, tai tų padėkos lentelių dalinimas. Ar tik 120 veikėjų buvo verti apdovanoti per 30 metų JAV LB veikloje? Daugelis stato klausimą, ar išviso vertėjo tas pagerbimo lenteles dalinti? Daugumos nuomonė; daugiau tokių atžymėjimų nepraktikuoti. Geriau jau viešai padėkoti ir protingam ir tokios padėkos pakaks. Nepasitenkinimą pareiškė tie, kurie jautėsi daug dirbę bet neatžymėti, kada pastebėjo, kad lenteles gavusieji yra visai nežymūs LB veikloje.

Negavo tų atžymėjimų nei laikraščių redaktoriams nei laikraščių bendradarbių-korespondentams.

Pabaigai reiktų paminėti, kad JAV Lietuvių Bendruomenė, kaip organizacija buvo įregistruota — inkorporuota 1952 m. vasario mėn. 15 d. Hartford, Connecticut valstijoje (registracijos Nr. 33840), su teise veikti visose Jungtinėse Amerikos Valstijose.

Auka prisidėk prie lietuviškos spaudos išlaikymo!

Dra. HELGA HERING

MÉDICA — GYDYTOJA
HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 — B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

EM PORTUGUES

NR. 14(73)

O PORTA-VOZ

Uma Lituania dentro de São Paulo

AGOSTO DE 1982

Quando nos fins da década de 20 milhares de imigrantes lituanos chegaram ao Brasil, não poderiam imaginar que mais de meio século depois, algumas tradições de sua terra de origem, a Lituânia, um país pequeno, com muitos lagos, rios e campos, seriam revividos em um bairro da cidade que mais cresce no mundo, São Paulo.

Vila Zelina é hoje o refúgio dos descendentes dos imigrantes que chegaram ao Brasil e se espalharam pelos estados do Paraná, Santa Catarina e São Paulo. Os que aqui se estabeleceram foram enviados para as fazendas de café para trabalharem de dois a três anos de acordo com contratos, tempo necessário para que se saldassem as dívidas de viagem com o Governo.

Ao término do contrato, muitos vieram para a cidade e foram trabalhar em fábricas principalmente tecelagens. Não se tinha mais o verde dos campos, o contato com a natureza e aos poucos a nova vida os obrigava a mudar de hábitos, a se esforçarem o máximo para aprender a nova língua, que agora fazia parte do dia a dia de todos eles.

Vitor Tijunelis Vitautas, pode ser um bom exemplo desta mudança de hábitos. Chegando ao Brasil em 1927, trabalhou como agricultor mas, em 1944 comprou um bar, hoje ponto de encontro da colônia lituana, o "Bar do Vitor", onde se bebe uma boa cerveja e relembra canções que falam de motivos pastoris, das plantações, das flores, da mulher amada.

Hoje a Lituânia existe na saudade, nas histórias que contam os mais velhos e no eterno sonho de liberdade de uma das repúblicas da União Soviética. Os anos foram passando e as tradições trazidas para o Brasil, ainda permanecem na Festa de São José que reúne todos os moradores do bairro, na missa dominical das 11:00 hs celebrada em lituano e em fes-

tas cívicas como o 16 de fevereiro, comemorando a restauração da independência lituana em 1918, perdida 22 anos depois, quando a URSS invadiu o país e em 41 deportou milhares de lituanos para Sibéria.

Atualmente a Comunidade Lituana Brasileira, presidida por João Tatarunas procura sempre reviver datas importantes fazendo estar sempre vivo o espírito de luta pela liberdade, que sempre marcou o povo lituano.

Os jovens, estes, já estão integrados à vida brasileira. Não falam mais a língua de seus pais e avós mas, guardam em suas memórias as histórias contadas na infância e muitas vezes revividas pelos mais velhos.

"A preocupação é não deixar morrer jamais o espírito de lituanidade, comenta o Padre José Seskevicius, "embora os

filhos não estejam muito ligados à cultura de seus antepassados ainda mantém, o que poderia dizer uma dualidade de comportamento. Estão perfeitamente integrados na cultura brasileira mas, não esquecem sua origem, pois a comunidade lituana tem ainda muita vitalidade e muitas tradições."

E como afirma João Tatarunas, o importante é criar condições para que os lituanos não percam sua cultura, as tradições e mantenham sempre vivo o espírito de lituanidade que move todos os imigrantes espalhados pelo mundo inteiro."

"Agora, nossa grande expectativa é que se concretize a promessa feita pelo ex-Prefeito Reinaldo de Barros, em abril p.p., de transformar a Praça República Lituana em um local que realmente lembre a cultura da Lituânia e seja mais um ponto de encontro de toda a comunidade lituana de São Paulo.

AUŠROS VARTAI OU A PORTA DA ALVORADA

Entre 1503 e 1522 foi construída em volta da cidade de Vilnius, Capital da Lituânia, um muro de pedras com 9 portões e várias torres de defesa e vigia.

E, 1795, o muro foi destruído pela ocupação russa que só deixou em pé uma porta; Esta, que desde 1514 era conhecida apenas como sendo a saída, que levava para as cidades de Medininkai e Kréves, foi dedicada à Virgem Maria, e desde então, tornou-se um arrimo espiritual do povo lituano.

A mais velha pintura da Porta da Alvorada ou Aušros Vartai, data de 1572. De acordo com a tradição, duas pinturas foram penduradas sobre a porta quando esta foi construída. Olhando para fora da cidade, havia uma tela de Jesus Cristo e para dentro de Vilnius, está a imagem de Virgem Maria. Hoje, apenas a última permanece no local.

A atribuição miraculosa deste quadro, é melhor contada pelas Irmãs Carmelitas, que desde 1620 se estabeleceram em Vilnius, onde construíram um convento perto da Porta da Alvorada. Em agosto de 1655 a cidade de Vilnius, incendiou-se por 17 dias e a pintura de Nossa Senhora da Alvorada não foi afetada. Este foi o primeiro dos muitos que depois aconteceram, explicados como milagres. E foi nesta época que a imagem ganhou raios de prata em torno da cabeça.

A pintura original é em estilo renascentista. No fim do século 17 ou início do século 18, ela foi repintada em óleo. Atualmente, está toda coberta de ouro, menos no rosto e nas mãos. Em 1927, o Papa Pio XI deu à Imagem o título de Maria, Mãe de Misericórdia.

Na Lituânia há 15 Igrejas dedicadas à N. Sra. da Porta da Alvorada, além de uma na Argentina e uma no Canadá. Muitos escritores, poetas, músicos, não só lituanos mas também poloneses dedicaram suas obras à Virgem do Aušros Vartai.

No programa do RENOVAMENTO PAROQUIAL

No dia 29 de agosto na Igreja de S. José de Vila Zelina haverá a Missa às 15 horas, e em seguida na Ramovė a reunião de acordo com o programa do "Ano da paróquia lituana". Se concluirá com "arbatélé".

Todos somos convidados.

AMERIKOJE 832.000 UŽSIRAŠĘ LIETUVIAIS

Amerikiečių kilmės raportas

Washingtonas. — Paskutiniame JAV gyventojų surašyme buvo klausimų apie amerikiečių kilmę, jų mokamas ir naudojamas kalbas. Statistikos biuras skelbia, kad apie 28.8 nuoš. amerikiečių yra kilę iš vokiečių tautos. Pilnai vokiečių ar dalinai vokiečių kilmės yra apie 52 milijonai amerikiečių. Po to seka airiai su 43,7 milijonais ir anglai su 40 mil. Gyventojų surašyme milijonai skotų ir valų kilmės žmonių savo kilmę įrašė atskirai. Juos visus kartu paėmus: anglus, skotus ir valus, tie britai sudaro didžiausią kilmės grupę.

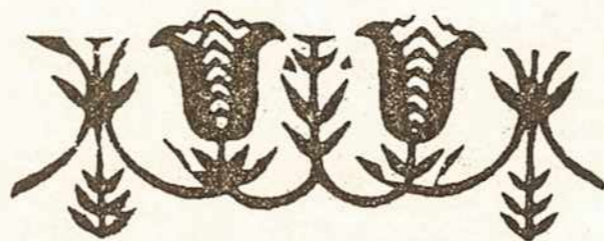
Klausimas apie gimtąją kalbą parodė, jog daugiausia yra kalbančių angliškai. Po to eina ispanų kalba su 7.7 milijonais, vokiečių — 5.1 mil., italų — 4., 1 mil., lenkų — 2,5 mil., prancūzų — 2.4 mil. ir žydų (yiddish) — 1.2 mil.

Ispanų kalba yra daugiausia naudojama namie kalba po anglų kalbos. Apie 8 nuoš. Amerikos vaikų (2.6 mil.) tarp 5 ir 13 metų amžiaus namie kalba kito mis, ne anglų, kalbomis. Iš viso 18 milijonų amerikiečių namie kalba kitomis kalbomis, ne angliškai. Iš to skaičiaus 22 nuoš. arba visai angliškai nesusikalba, arba kalba "silpnai". Po anglų kalbos namie amerikiečiai daugiausia naudoja ispanų, o po jos, daugiausia italų, vokiečių, prancūzų ir lenkų kalbas.

Apie 65 nuoš. amerikiečių pasisakė, kad jų kilmė yra "maišyta". Likę 35 nuoš. užrašė tik vienos tautos kilmę. Lietuvių kilmės užsirašė 832,000 gyventojų. Lietuvių Amerikoje yra daugiau negu belgų (448.000), kanadiečių (609.000), filipiniečių (764.000), suomių (616.000), japonų (680.000), libaniečių (322.000), ukrainiečių (525.000), daugiau negu vietnamiečių ar jugoslavų.

Tarp didžiausių kilmės šaltinių, be jau minėtų vokiečių, airių ir anglų, yra: 1.1 mil. austrų, 1.7 mil. danų, 8.1 mil. olandų, 14 milijonų prancūzų, 1.6 mil. vengrų, 43.7 mil. airių, 11.7 mil. italų, 4.1 mil. norvegų, 3.5 mil. rusų, 12.5 mil. ispanų, 4.9 mil. švedų, 1.2 mil. šveicarų, 14.2 mil. skotų, 8.4 mil. lenkų. Šalia užsirašiusių danais, norvegais ir švedais, dar 340,000 užsirašė "skandinavais".

Tarp įvairių kilmės kraštų kaip įprasta, nėra žydų kilmės amerikiečių. Daugelis jų užsirašė pagal šalį, iš kurios jų protėviai atvyko į JAV. Žydiškumas nelaimingas tautybe, bet — tikėjimu. Todėl iš surašymo duomenų nesimato, kiek, iš tiesų, Amerikoje gyvena žydų, ar izraeliečių.

Simas Bakšys

TĒVYNĒS ILGESYS

*Toli už jūrų marių
paliko mūs Tėvynė,
ten Lietuva paliko,
mūsų šalis gimtinė.*

*Tėvelis sunkiai dirbo
už menką duonos kąsnį...
Tad mes čionai atvykom,
tikėjom laimę rasti.*

*Bet visur vargas spaudžia
tą vargšą darbo žmogų:
rangaisi, kaip šunelis
po svetimą pastogę...*

*Sapne matau gimtinę,
laukus, gėlių darželį...
Matau ir seną kryžių
palinkusį prie kelio...*

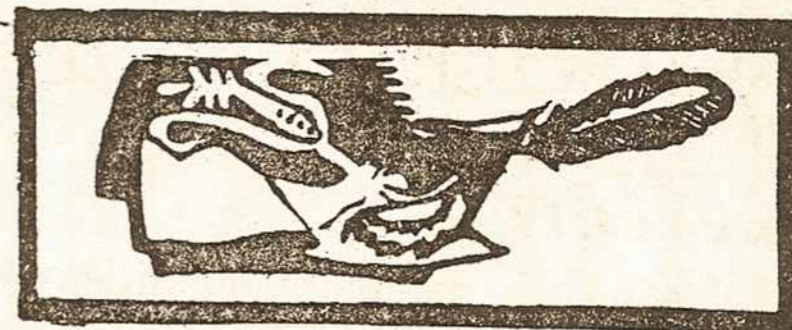
*Pavasaris ten barsto
žiedelių milijonus,
o žiemą sniego pusnys
po kalnus ir pakluonius.*

*Ten Nemunas banguoja,
ten lygios žalios lankos...
Kai Lietuvą svajoju,
širdis krūtinėj trankos.*

*Nekartą mane klausė
Geroji mūs mamytė:
Kol tu taip nusimini?
Ko raudī tu, dukryte?*

*Neliusk. Dar galim grįžti,
Nors daug vargų pažinę...
Mes turim savo žemę.
Mes turime Tėvynę.*

São Paulo, 1936.IX.30

SKAITYTOJAI RAŠO...

Escola Naval, Rio

Mano brangi ML Redakcija,

labai norėjau Jums parašyti, nes jau metai ir pusė kaip gyvenu šiame mieste, ir tik dabar radau laiko ir tokiems asmeniniam reikalams.

Turiu tuoj pasakyti, kad man buvo labai sunku surasti lietuviškus žodžius šiam laišku parašyti. Tikiu, kad Redaktorius išmes visas klaidas. Bet prižadėjau nors biskutį parašyti apie savo gyvenimą čia, "Ilha da Fantasia" (kaip mes vadiname šią universitetą), kur praleidžiu savo "geriausius laikus".

Kaip jau esu antrų metų kurse ir antram semestre, tai galiu sakyti, kad jau pripratau prie gyvenimo čia ir kad mokslas sekasi geriau. Atsimenu, kad praeitais metais net norėjau grįžti namo — bijojau, kad nepriprašiu šioj Escola Naval. Bet laikas praėjo greitai, o iš namų turėjau nuolatinį padaršinimą; ir dabar esu daug linksmesnis ir jau pripratęs prie šio militarinio gyvenimo. Ir dabar užsisakysiu ML, nes turiu daugiau laiko skaityti.

Akademijoje esame apie 750 aspirantų, tarp jų keturi lietuviai. Bet kiti trys lietuviškai temoka tik vieną kitą žodį. Escola Naval yra labai gražioj saloj, prieš praia do Flamengo, vidury Guanabaros įlankos. Iš savo kambario, 5-tam aukšte, per langą galiu matyti visas gražiausias Rio vietas.

Mano kursas yra "Matemática Financeira e Computação". Tad ant žemės dirbsiu kaip administratorius (apoio logístico), o kartais ir jūra plauksiu.

Šiandien plaukiojimas jūra nėra kaip anksčiau, kada žmogus vartodavo tik savo "jūrininko instinktą" ir plaukdamas žiūrėdavo į žvaigždes, arba tik savo akimis stebėdavo iš kur atplaukia ir į jį šaudavo savo paties rankomis. Dabar jau viskas kitaip. Dabar tik reikia žinoti, kaip manipuluoti kompiuterį ir palaukti tik kelias sekundes — ir jis duos norimą sprendimą daug geriau ir greičiau, ne kaip pats žmogus atrastų. Tai elektronikos ir kompiuterių era.

Baigiu, nes už keletos minučių bus vakarienė. Tik dar noriu pasakyti, kad jei kas iš jūsų atvažiuotų į Rio, aš su mielu noru jam parodysiu nors truputį šią "cidade maravilhosa" — tikrai nuostabią miestą.

Tai iki —

Andrius Valavičius
(Escola Naval, Rio)

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL: Inventário, Despejo, etc. COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and. s/45 - Liberdade Fone: 279-5937

Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

K L A B A M A L I E T U V I Š K A I

MŪSŲ ŽINIOS

KVIEČIAME

Šie metai – parapijų metai. Kiekvieno lietuvių, gyvenančio laisvame pasaulyje, yra pareiga rūpintis, kad jo, ar jo tėvų darbu ir lėšomis pastatytos šventovės ir kiti, kultūriniai pastatai, dar ilgai galėtų būti religinio ir kultūrinio veikimo židiniai.

Todėl ir São Paulo lietuviai yra kviečiami rugpiūčio mėn. 29 d., ateinantį sekmadienį, 15 val., Vila Zelinoje pamaldas, o po jų jį susirinkimą Jaunimo Namuose, kuriame bus svarstoma, kas reikia daryti, kad pirmoji lietuvių bažnyčia Pietų Amerikoje, dar daugel metų galėtų būti lietuvių švyturys.

Po susirinkimo bus arbatėlė.

Lietuviškų parapijų metų komitetas

MAIRONIO MINĖJIMAS

Rugsėjo (setembro) 19 d. Biblioteca Municipal, Mário de Andrade salone vyks oficialus Lietuvos atgimimo dainiaus, Maironio, mirties 50-mečio minėjimas, kurį ruošia Literatūros Ratelis.

UŽSIMOKĖJO UŽ ML

Stasė LAURINAVIČIENĖ Cr.2.000,00
Vacys RADZEVIČIUS Cr.2.500,00
Rymantė STEPONAITYTĖ Cr.3.000,00

NAUJI ML SKAITYTOJAI

Alberto STALIORAITIS Cr.6.500,00
Alberto LIPAS Cr.2.300,00
Osvaldo STRAVINSKAS Cr.2.300,00
Arvydas ŽYGAS Cr.11.000,00
Cleusa KURIK Cr.2.300,00
João SORIMA NETO Cr.2.300,00
José NAVIKAS Cr.2.300,00
Adelė GODLIAUSKAS Cr.2.500,00
Aspirante A. VALAVIČIUS Cr.2.300,00
Afonso Constantino VIDŽIŪNAS Cr.2.300,00

ŠALPOS RATELIS

Paskutiniu metu jį ŠALPOS RATELĮ įnešė savo mėnesinę duoklę:
N. N. Cr. 5.000,00

VEIKLOS KALENDORIUS

Rugpiūčio 28 d., 19 val. Literatūros Ratelio vakaras šv. Kazimiero p-jos patalpose.
Rugpiūčio 29 d., 15 val.: V. Zelinoje Mišios ir pasitarimas "Liet. Parapijų metų" sąjūdžio tema;
Rugsėjo (setembro) 12 d., 16 val. Šilinės šventė šv. Kazimiero p-joj;
Rugsėjo 19 d. Maironio minėjimas Biblioteca Municipal patalpose.
Stenkimės susistatyti visų organizacijų lietuvių veiklos kalendorių.

MOKINKIMĖS DAINOS MENO

Lietuvių Sąjungos Alianča Valdyba nutarė, šalia labdaros ir švietimo apimties užmojų, savo veikimo sritį praplėsti, suteikiant vieną stipendiją asmeniui, turinčiam talentą ir norą mokytis dainos meno (dainuoti). Piniginė pašalpa bus mokama sutartą mokslinimosi laiką. Kandidatuotis gali lietuviai bei lietuvių kilmės abiejų lyčių jaunuoliai nuo 18 iki 25 metų amžiaus. Kandidatai turi kreiptis pas Kazimierą Ambrozevičių raštu, Sąjungos-Alianča adresu, Rua Lituânia, 67 – São Paulo – 03184, su trumpa savo autobiografija.

VALDYBA

LITERATŪROS BŪRELIO pobūvis jvyks š.m. rugpiūčio m. 28 d. 19 val. Šv. Kazimiero Parapijos patalpose – Rua Juatindiba, 28 Mokoje.

Maloniai kviečiame gausensio narių atsilankymo, nes bus galutinai sudaryta programa poeto Maironio 50 mirties ir 120 m. gimimo viešo minėjimo jvyksiančio rugsėjo mėn. 19 d. Mario de Andrade auditorijoje, SP. miesto centre.

Ypatingai kviečiame dalyvauti mūsų jaunimą, kuris išpildys visą programą, kad galėtų pasirinkti kas ir ką skaityt.

Literatūros Būrelio vadovė
H. Mošinskienė

JULIJUS PIEPER

žmonos Emilijos gimtadienio proga (rugp. 24).

Širdingai dėkojame ponui Julijui ir sveikiname poniją Emiliją

Administracija

DĖMESIO VISIEMS LITUANIKOS

lankytojams, stovyklautojams, svečiams ir savininkams. Rugsėjo mėnesį prasideda maudymosi sezonas.

Gydytojo liudijimą galite išsiimti rugsėjo mėnesio 3 dieną Jaunimo Namuose (Vila Zelina) nuo 16 iki 20 val.

Liudijimo kaina suaugusiems Cr.1.000,00.

Vaikams, moksleiviams ir pensininkams (su maža pensija) Cr.500,00.

Už liudijimus surinkti pinigai bus koplyčios užbaigimui. Liudijimas galios visam sezonui.

ATENÇÃO

ATESTADO MÉDICO

ATENÇÃO a todos condôminos, visitantes e campistas da LITUÂNICA.

No mês de setembro recomeça a temporada da piscina.

O atestado médico para usar a piscina será feito no dia 3 de setembro das 16 hs. às 20 hs. na CASA DA JUVENTUDE / VILA ZELINA.

Custo do atestado: ADULTOS Cr. 1.000,00.

Crianças, estudantes que não trabalham e aposentados de baixa renda Cr.500,00.

A arrecadação será em benefício da Capela.

O atestado será válido para toda a temporada.

RUGSĖJO 8-TAUTOS ŠVENTĖ ŠILINĖ

ŠILINĖ – DIDŽIAUSIA RELIGINIAI TAUTINĖ LIETUVIŲ ŠVENTĖ

RUOŠIAMASI paminėti 500 metų nuo šv. Kazimiero mirties

paminėti 600 metų nuo Lietuvos krikšto

VISŲ LIETUVIŲ MALDOS IR PASIAUKOJIMO UŽ LIETUVĄ
D I E N A

BUS RUGSĖJO 12-tą - ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ 16 val.

PROGRAMA: procesija ir Mišios
minėjimas
meninė dalis
vaisės – bufetas